

Π Ε Ρ Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α – Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Α Ι

1102

1446. Συμβόλαιον ταβουλαρίου Γ. Χριστιανοπούλου, ἀπὸ 2 Ἰουνίου, δι' οὗ ὁ Βασίλειος Ἀμπράμος ἐκ τοῦ χωρίου Μεσοκεφάλα τῆς Κρήτης χειραφετεῖ (ἢ χορηγεῖ νέμῃσιν εἰς) τοὺς τρεῖς υἱούς του, ἐξ ὧν οἱ δύο τελευταῖοι εἶναι ἀνήλικοι,
ἐν 473, σ. 98–99.

«...στερεὰν καὶ βεβαίαν συγουριτάδαν καὶ χωρισίαν ποιῶ ἐγὼ Β. Α. ... ἐσᾶς τούσδε Νικόλαον, Μανοῆλ καὶ Ἰωάννην ... τοὺς γνησίους μου υἱούς καὶ ἀγαπημένους καὶ τῶν μερῶν σας διὰ ὅλην τὴν ὑποταγὴν παιδικὴν εἰς τὴν ποῖαν ἕως τώρα ἐμὲ ὑποτάσσεσθε καὶ διὰ ὅλον ἐκεῖνον τὸ ποῖον ἐσᾶς ὅλους ἄνταρ ἢ πᾶσα ἐνός ἀπὸ ἐσᾶς εἶχα ἢ ἐμπόρουν νὰ ζητῶ ἢ νὰ εἰπῶ ἢ νὰ ρικιρίσω ἢ ἐσεῖς ἐμὲν, ἢ τινὰς ἀπὸ ἐσᾶς. Εἰσθε κρατημένοι νὰ δόσετε ἥτις διὰ πατρικὸν καὶ μητρικὸν καὶ ἀδελφικὸν λογαριασμὸν ὅπως σὰν ἀκόμι μὲ χαρτί, γραφές, ἀπόφασις καὶ μὲ πᾶσα ἄλλον τρόπον δικαίως καὶ ἀδίκως ἀπὸ ἀρχῆς πτίσεως ἕως τοῦ νῦν. Τὸ λοιπὸν τώρα διὰ τὴν δικολογίαν καὶ διὰ κἄθα ἐν ἀπὸ τὰ ἄνω γεγραμμένα εἶμαι καὶ κρατῆζομαι πληρωμένος διὰ τὰ λεγόμενα ὅλα. Σᾶς διαγέρνω πάντοτε θαρετοὺς καὶ σιγούρους καὶ ἀναπαίμενους διατὶ τίποτις οὐδὲν ἔλειπεν. Ἀπάνω εἰς τοῦτο διὰ τὸ ποῖον ἐσᾶς ἢ τινὰς ἀπὸ ἐσᾶς νὰ πορέσω ποτὲ ἢ νὰ ἀναγυρεύσω ἢ νὰ ἐναντιώσω ἢ θέλω νὰ πειράξω καὶ ὁδία πατρικὴν μου εὐλογίαν δίδω ἐσᾶς πρόβατα τετρακόσια καὶ περιβόλια δύο, βαλμένα εἰς τὸν τόπον τοῦ Μαύρου Κορμού... ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὰ ποῖα νὰ ἐμπορῆτε καὶ νὰ σᾶς ἔναι πρέπον νὰ ποι(ή)σετε πᾶσα σας ὄφελος καὶ θέλημα, χωρὶς τινος ἐναντιότητος, ἔστωντά με τὸ βάρος ἐκεινῶν μοιράζοντα τὰ λεγόμενα πράγματα ἀλλήλω σας. Ἐκ τρίτου, ὅταν ἐσεῖς θελήσετε καὶ ἀρέσειν ἀληθινὸν ὀδιότη ἐσεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι Μανοῆλ καὶ Ἰωάννης οὐδὲν εἰσθε ὁμουληκίαν, θέλω ὁ λογαριασμὸς τῶν προβάτων καὶ περιβολίων νὰ ἔχη ἐξουσίαν ἢ σύμβιός μου, ὀνόματι Μαρία, μητέρα ἐδική σας, νὰ ἀποκρατῆ ὅλον τὸ μερικὸν τὸ ἐδικόν σας, ἕως ὅτου νὰ ἔλθετε ὁμουληκίαν, ἀποκρατῶντας ἐσᾶς ἀπὸ τὴν εἰρημένην ἐσοδίαν τῶν εἰρημένων πραγμάτων, οὐδὲν ἔστωντα κρατημένη ἀπάνω εἰς τοῦτο τινὸς νὰ δείξῃ λογαριασμὸν. Καὶ ἂν ἐγγε ἀπὸ τὰ εἰρημένα παιδιά, ἦγγον ὁ Μανοῆλ καὶ Ἰωάννης, τινὰς ἐπέθανεν ἢ καὶ τὰ δυὸ ἐπεθάναν χωρὶς ὁμουληκίαν, τότες ἢ μοῖρα ἐκεινοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἢ τῶν ἀπεθαμένων νὰ διαγέρνη εἰς τὴν λεγομένην των μητέρα, μνημονεύοντα ἐκείνους κατὰ τὴν διάκρισίν της, ὡς καθὼς ἔναι συνήθεια τῆς ἡμῶν ρωμαϊκῆς γενεᾶς. Καὶ μὴ ἔστω ποτὲ τῆς τοῦ ἐναντιόντος τὴν παροῦσαν συγουριτάδαν ἄνω εἰς πέναν λίτρας χρυσίου πέντε, ἀπομένοντα ἢ παροῦσα συγουριτάδα σῶα καὶ στερεά, ἐν τῇ προτέρᾳ δυνάμει αὐτῆς...».

